

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatvs De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

22. Quid sit de illoru[m] qui consecrant in missa vtra[m]q[ue] speciem,
sed ministrant ægro speciem vini?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

irregularitas, nisi iure exprimatur. Neque simile est, quod ex Anthonino adiungitur, qui enim suspensus est à celebrando, hoc ipso suspensus est à consecrando, ac proinde, si consecret, irregularitatem incurrit, usurpando actum à quo suspensus est. At in priore casu non supponitur suspensus, sed solum potestate sacerdotali abusus; nō autem propter solum abusum potestatis irregularitas incurritur, nisi iure exprimitur.

Q V A E S T I O XXII.

Quid sit de illorum, qui consecrant in Missarum speciem, sed ministrant et gro tantum speciem vini?

Quæstionis explicatio.

Eccllesia grauissimis ex causis adducta, usum calicis in administratione huius sacramenti omnibus inhibuit, præterquam sacerdotibus sacrificiis, ut patet ex Cœiliis, (a) Constantiensi & (b) Tridentino, quod aperte dicit, Ecclesiam decreuisse, consuetudinem communicandi sub specie panis pro lege habendam: Nihilominus accidit saepè tempore pestis, ut veniat viaticum dandum

a Seff. 13.

b Seff. 2. c. 2.

illis

illis, qui non possunt sumere speciem panis, ut statim dictum est. Idcirco queritur, quid dicendū de hoc modo, si pastor consecret quidem vtramq; speciem, sed ministreret tantum sub specie vini?

Responſio.

Eodem modo reprobandus est, quo duο superiores, non tamen ex iisdem causis, quia hic ponimus pastorem integrum sacrificium confidere, sed illa maxime ratione, quia pro hoc tempore est contra uniuersalem Ecclesiæ Consuetudinem. Quocirca non posset sacramētum sic ministriatis sine plurimorum scandalō & irreuerentia sacramenti, præsertim quod peste infestis à mente sāpe alienatis, non possit species vini eorum ori infundi sine periculo effusionis, vel similis irreuerentiae.

Dices primo. Decretum olim fuit, atq; adeo vſu receptum in ecclesia, vt sola species vini daretur iis ægrotis, qui non possent speciē panis deglutire, vt habemus ex Conciliiis (a) Carthaginensi & (b) Toletano.

a Conc. Carr.

4. can. 76.

b Conc. Tol.

II, can. II.

R. Hunc morem iam diu obsoletum esse, & in desuetudinem abiisse propter irreverentiam, quæ in eo frequentius, etiam à suis fidelibus, huic sacramento inferebatur,

Z 2 Dices,

356 DE NECSS. ET MOD. MINIST.

Dices secundò. Ius diuinum de sumen-
do in articulo mortis sacramento, videtur
præferendum ecclesiastico de illo sumen-
do tantum sub specie panis, & non vi-
ni.

R. In primis hunc casum, moraliter
loquendo, ut nunc loquimur, vix esse pos-
sibilem, quia qui potest traiicere species vi-
ni, potest etiam paruam saltem hostiæ con-
secratæ particulam.

Deinde, vt admittatur ille casus rarissi-
mus, propter illum solum non oportet sta-
tim concedere hanc licentiam, quia alias
daretur indiscretis ministris occasio am-
pliandi illam, & immutandi ritus & usus
Ecclesiæ, quod magnam in Ecclesia pare-
re posset confusionem. Vnde parochus
tunc nolens dare sacramentum iure excu-
sabitur, quia propter bonum publicum &
reuerentiam sacramenti id facit, & con-
sequenter excusabitur peste infectus, vel
quia non habet copiā sacramenti, vel quia
moraliter censetur impotens, & ita non
violabitur ius diuinū, quod cum affirma-
tiuum sit, non obligat ad semper, vt lo-
quuntur Theologi, sed occurrentibus mo-
ralibus circumstantiis.

Nec tunc etiam ius humanum præfer-
tur diuino, sed occasione iuris humani

les oc-

Ies occurunt circumstantiae morales, ut
ius diuinum affirmatiū tunc desinat obli-
gare, quod frequens est in huiusmodi pre-
ceptis.

Dices tertio. Si superuenientibus hære-
ticis sacerdos in altari existens sumpsisset
speciem panis, & antequam sumpsisset spe-
cie vini, cogeretur sub periculo mortis fu-
gere, timeretur quoque, ne calix ab illis
per terram funderetur & indigne tractare-
tur, laicus præsens alijs bene dispositus,
teneretur illum calicem sumere, quidquid
dicat (a) Sotus: ergo & in nostro casu Sa- a In 4. dif. 3.
cerdos nonsolum potest, sed debet ægro in qu. 2. art. 6.
illa necessitate constituto hoc sacramētum
sub specie vini porrigeret.

R. Negando consequentiam, quia tunc
longe est maior necessitas conseruandi ab
irreuerentia sacramentum, quam
communicandi æ-
grum.

Z 3 QVÆ-